

EXPUNERE DE MOTIVE

În România, angajatorii din sectorul privat sunt puși în situația de a acoperi costuri economice generate de unele decizii de ordin administrativ sau legislativ, pe care nu le pot influența. În această categorie intră plata salariilor și veniturilor asimilate salariilor pentru zilele declarate prin lege, zile libere, cu statutul de sărbători legale. Plătitorul de salarii este pus, astfel, în situația de a plăti o zi liberă/nelucrătoare, ca și cum aceasta ar fi fost efectuată și ar fi generat valoare adăugată, în circuitul economic.

Pe cei mai mulți plătitori de salarii îi îngrijorează faptul că numărul zilelor libere, de sărbători legale, a crescut consistent în ultimii ani (11-14 zile de sărbătoare legală, în funcție de cultul religios), astfel încât, în România, numărul total al zilelor nelucrătoare însumează mai mult de o jumătate de lună lucrătoare, echivalentul timpului de lucru. Pentru unele sectoare economice, zilele nelucrătoare generează și alte costuri economice, determinate de specificul de producție (cum ar fi linii continue de fabricație, transporturi etc).

State membre ale Uniunii Europene, cum ar fi Italia, au reglementat această situație prin compensarea (deducerea cheltuielilor salariale, a contribuțiilor și impozitului pe venitul salarial) pentru zilele libere, stabilite prin lege ca sărbători legale. Astfel, chiar dacă pentru agentul economic decizia adoptării unei zile nelucrătoare poate perturba ciclul de producție, aceasta nu mai reprezintă costuri fără fundament economic pe care ar trebui să le suporte din resursele companiei.

Pentru acest motiv, inițiatorii prezentului act normativ propun ca valoarea cheltuielilor salariale prilejuite de zilele libere stabilite prin lege ca zile de sărbătoare legală să fie deduse din contribuțiile și impozitele reținute și plătite de angajatori, astfel încât nici plătitorul de salarii și nici salariatul să nu fie afectați de o decizie etatică subiectivă privind instituirea de noi zile libere, de sărbătoare legală, în cursul anului.

Aceste sume vor fi evidențiate distinct în Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, iar valoarea sumelor deduse nu poate depăși nivelul cheltuielilor medii lunare, pentru

fiecare salariat, pentru luna în care se face deducerea sumelor. Din punct de vedere bugetar, impactul măsurii se ridică la mai puțin de 1,5 miliarde lei brut, anual, sumă care ar putea fi susținută prin diminuarea arieratelor financiare ale unor companii cu capital majoritar sau integral de stat. De asemenea, inițiatorii propun ca această măsură să aibă ca sursă de finanțare – Legea bugetului de stat pentru anul 2019.

Mai mult decât atât, inițiatorii susțin că măsura ar genera o mai mare încredere a mediului de afaceri privat în relația contribuabil – autoritate statală, motiv pentru care efectele pozitive se vor repercuta nu numai asupra pieței muncii, ci și asupra unor indicatori financiari ai firmelor (creșteri ale profitului – deci încasări mai mari din impozitul pe profit, creșteri ale consumului privat și ale investițiilor private – deci o dezvoltare pe orizontală a agenților economici) ceea ce ar genera venituri compensatorii suficiente pentru acoperirea impactului bugetar, chiar din primul an de la implementare.

Mai mult decât atât, inițiatorii actului normativ susțin că o astfel de măsură ar conduce la o bună disciplină financiară, dar și la o mai mare responsabilizare a inițiatorilor de legi privind instituirea zilelor nelucrătoare, având în vedere impactul bugetar pe care l-ar crea măsură și identificarea măsurilor bugetare compensatorii pe care ar trebui să le aducă inițiatorul.

Având în vedere argumentele prezentate mai sus, înaintăm Parlamentului României, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă.

INIȚIATORI

Claudiu Vasile RĂCUCI – Deputat PNL

Ion ȘTEFAN – Deputat PNL

Bogdan HUTUCĂ – Deputat PNL

ELEONORA-CARMEN ȚĂRĂU